

AYDAN KORKAN FİL

Bir ormanda suyu tertemiz, berrak mı berrak bir göl vardı. Ormandaki hayvanlar oraya gelip su içerler, gölün çevresinde oynayıp eğlenirlerdi.

Orman hayvanlarının bu mutlulukları uzun sürmedi. Bir gün ormana bir fil sürüsü geldi. Filler göl kenarından bir türlü ayrılmıyorlardı. Diğer hayvanlar, fillerden korktukları için suya yanaşmıyorlar, susuz kalıp sıkıntı çekiyorlardı.

Hayvanlar bu sıkıntıdan kurtulmak için düşünüp taşıyor, bir çözüm bulmaya çalışıyorlardı. Sonunda filleri oradan uzaklaştırmak için akıllarına bir hile geldi. Zaten hile yapmasalar, kocaman fillere nasıl güçleri yetecekti?

Bir gece yaşlı bir tavşan yüksek bir tepeden fillere seslendi:

- Ey fillerin kralı! Ben ayın elçisiyim! Sana aydan mesaj getirdim.

Fillerin kralı, karanlıkta tavşanı görmüyor, sadece

sesini duyuyordu. Tavşan yüksek sesle konuşmayı sürdürdü:

– Ay diyor ki bu göl benim gölüm! Arkadaşlarını alıp uzaklaş gölden! Yoksa ay sizin hepinizi kılıçtan geçirecek.

Fillerin kralı bu mesaja pek anlam verememişti. Karşılık vermeden duruyordu. Filden ses çıkmadığını gören yaşlı tavşan ciddi bir ses tonuyla devam etti:

– Bu mesajın doğruluğunun kanıtını bir hafta sonra gece vakti göle gelince göreceksin. Sen göle gelip su içmeye başlayınca ay öfkelenip hareket edecek!

Kral fil, iyice merak etmeye başlamıştı. Bir hafta bekleyip bu işin aslını öğrenmeye karar verdi.

Tavşanın bir bildiği vardı. Bir hafta sonra dolunay çıkacaktı.

Kral fil, bir hafta sonra gece vakti tek başına göle geldi. Gökteki dolunay göle yansıyor. Fil, su içmek için hortumunu göle daldırır daldırmaz suda bir dalgalanma oldu. Bu dalgalanma yüzünden ayın sudaki yansıması titreyip hareket etti. Fil korktu. “Ayın elçisinin dediği doğru çıktı.” diye düşündü.

Hayvanların hilesine aldanan kral fil, hemen oradan kaçıp arkadaşlarının yanına gitti. Fil sürüsü sabah olur olmaz o ormanı terk etti. Böylece ormandaki hayvanlar rahat bir nefes aldılar.